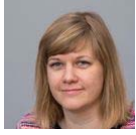

Pensionärid said külma ilma trotsides kokku

Ketlin Beljaev
reporter

JAGA FACEBOOKIS

KOMMENTEERI PRINDI ARTIKKEL

JAGA ARTIKLIT

SAADA VIHJE

3. oktoober 2017 0:58

Kummikulennutamine algas protokollija laua juurest, kus tuli oma nimi kirja panna. | FOTO: Marko Saarm

«Olen ümber staadioni käinud küll, mulle aitab,» ütles 90-aastane veteransportlane Hilja Bakhoff eile linnastaadionil peetud eakate päeval. Kõndimise asemel istus ta tribüünil ja ajas vana klassiõega juttu.

Omajal ajal koos Tääksi koolis käinud Hilja Bakhoff ja Helju Lehesmets ütlesid, et tihti nad ei trehva, sest elavad teineteisest kaugel. Abja-Paluoja Viljandisse eakate päevale tulnud Lehesmets teatas kohe, et tema kooliõde on kõva sportlane.

Veel sel suvel näitas Bakhoff, mis puust ta tehtud on: augusti alguses Taanis peetud kergejõustikuveteranide tiitlivõistlustel võitis ta N-90 klassis, kus ta oli ainuke võistleja, kuldmedali raskus-, ketta- ja vasaraheites ning heitealade mitmevõistluses. Viljandlanna püstitas ka kaks maailmarekordit: 8.08 raskusheites ja 18.21 vasaraheites. Viimast jõudis enne suve lõppu parandadagi.

«Kui teisi ei ole, siis keegi peab ikka olema. Ajaviiteks teen seda – mis muud ikka teha on, peab ju minema,» rääkis Bakhoff. Kui suvel treenis ta kolm korda nädalas, siis nüüd üritab

väljas käia paar korda nädalas. «Täna ei ole hea päev, sest külm on,» ütles ta eilse eakate päeva tähistamise kohta järve ääres.

Klassiõed tunnistasid, et võivad eluga rahul olla ja millegi üle kurta pole. 89-aastane Helju Lehesmets rääkis, et Abja-Paluojaal tunneb inimeste käekäigu vastu huvi ka vallavanem Peeter Rahnel. «Meie peremees käib meid ikka vaatamas. Tänaval tuleb vastu ja küsib kohe, kuidas läheb. Tunneb kõiki ja teab, kuidas tegelik olukord on,» kiitis ta.

Seda, et poliitikud on enne valimisi rohkem rahva sekka tulnud, tõdes ka Viljandis elav Linda Malm. «Eile käisin Sakala keskusel eakate päeval, sotsid rääkisid seal poliitikast ka ikka,» ütles ta. See, et poliitikuid võib laupäeviti turuplatsil kohata, on talle meelt mööda, sest kellele ei meeldiks nänni saada.

Aga Malmil on üks asi südamel, mille kohta ta soovib veel enne valimisi mõnelt kandidaadilt aru pärida – nimelt see, miks Viljandis ei saa pensionärid bussiga tasuta sõita piiramatult. «Kas Viljandi on võrreldes Tallinna ja Tartuga tõesti nii vaene linn, et siin peab sõidukordi lugema?» küsis ta. 14 tasuta sõitu kuus jääb Malmi sõnul ilmselgelt väheks, sest ta elab Paalalinnas ja sõltub ühistranspordist iga päev. Eile oli ta tulnud alla järve äärde jalgsi ja pidas seda parajaks matkaks.

Viljandlane Arvi Oja oli saanud sõbralt, kel endal ei olnud võimalik eakate päeval osaleda, toidutalongi ja info, et üritus algab kell 11. Nii oligi ta tund aega varem kohal, aga läks siis koju tagasi, et 12-ks tagasi tulla. «Ilm on natuke kuri, võtab nina vesiseks, aga muidu ikka meeldib,» rääkis Oja.

Lisaks heitealade maailmameistrile Hilja Bakhoffile oli staadionil veel üks maailmatasemel heitja – saapaviskaja Maie Väli, kes tuli kaks aastat tagasi oma vanuseklassis maailmameistriks. Temal oli eakate päeval võistlemine ära keelatud. «Kaks aastat tagasi siin viskasin ja siis nad ohkisid,» rääkis Väli, kes eile viskevõistlust korraldas. Tema isiklik rekord on 27 meetrit. Eile olid kohal ehtsad võistluskummikud: naiste oma number 38 ja meestel viis numbrit suurem. Mõnel kippus see otse nina ees maanduma.

Väli nimetas saapaheitmist hobiks, milleks ta oma sõnul trenni ei tee. Ta avastas selle 1993. aastal, kui saapaviskevõistlus ingerisoomlaste laulupeo ajal esimest korda Viljandisse jõudis. Nüüd on tema sõnul suguvõsas juba neli põlvkonda, kes jalavarje loobivad. Maie Välile on see andnud võimaluse rännata: saapaviskamine on viinud ta Itaaliasse, Poola, Saksamaale ja mujale.